Jahrgang 1944.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 10. Februar 1944.

15. Stück. Preis: K 2·60.

Ročník 1944.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 10. února 1944.

Cena: K 2·60. Částka 15.

Inhalt: **35.** Verordnung über die Forsteinrichtung.

Obsah: **35.** Nařízení o zařízení lesů.

35.

Regierungsverordnung vom 25. Januar 1944 über die Forsteinrichtung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBlRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBlRProt. S. 42):

§ 1.

Zur Erreichung des allgemeinen Zieles der Forstwirtschaft, insbesondere der möglichst weitgehenden und nachhaltigen Versorgung der Volkswirtschaft mit dem Rohstoff Holz in der für den Bedarf am besten geeigneten Form — möglichste Nutzholzerzeugung — unter Abstellung der Betriebe auf Nachhaltigkeit, Wirtschaftlichkeit und volle Erhaltung der Bodenertragsfähigkeit, ist die Forstwirtschaft nach behördlich genehmigten Forstwirtschaftsplänen zu führen.

§ 2.

Zur Aufstellung von Wirtschaftsplänen und zur Wirtschaftsführung nach diesen Plänen sind verpflichtet:

a) alle Waldbesitzer (bzw. die zur Verfügung Berechtigten), deren Wälder das Ausmaß von 50 ha überschreiten,

b) die Gemeinden, Bezirke, Länder, Kirchen, forstwirtschaftlichen Genossenschaften, Stiftungen und sonstigen juristischen Personen ohne Begrenzung des Waldflächenausmaßes.

Vládní nařízení ze dne 25. ledna 1944 o zařízení lesů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

K dosažení všeobecného cíle lesního hospodářství, zejména pokud možno dalekosáhlého a trvalého zásobování národního hospodářství surovinou dřevem ve formě potřebám nejlépe vyhovující — nejvyšší výroba užitkového dříví — při zaměření podniku na trvalost výnosu, hospodárnost, a plné udržení půdní výnosové schopnosti musí býti lesní hospodářství vedeno podle úředně schválených lesních hospodářských plánů.

§ 2.

Opatřiti si lesní hospodářské plány a hospodařiti podle nich jsou povinni:

a) majitelé lesů, příp. osoby k disposici oprávněné, jejichž lesy přesahují výměru 50 ha,

b) obce, okresy, země, církve, lesní družstva, nadace a jiné právnické osoby bez ohledu na výměru lesní půdy.

§ 3.

Der Forstwirtschaftsplan muß:

a) ein klares, übersichtliches Bild der gesamten gegenwärtigen wirtschaftlichen Verhältnisse der Waldungen geben,

b) aus diesem Tatbestand und den Zwecken, welchen der Wald zu dienen hat, sowie in Übereinstimmung mit den Erfordernissen des Waldbaues und mit den gesetzlichen Bestimmungen das Wirtschaftsziel und die Wirtschaftsgrundzüge entwickeln,

c) den die höchstmögliche Leistung und die Nachhaltigkeit verbürgenden Hiebssatz feststellen und

d) den Betrieb für den nächsten Wirtschaftszeitraum in den Betriebsplänen regeln und den Vollzug sichern.

§ 4.

Der Aufstellung des Forstwirtschaftsplanes muß vorausgehen:

1. Bildung von Wirtschaftsganzen.

Waldungen desselben Waldbesitzers, die einer gemeinsamen Bewirtschaftung unterstellt werden können, sollen ein Wirtschaftsganzes bilden. Ein Wirtschaftsganzes soll sich in der Regel mit der Verwaltungseinheit (Forstamtsbezirk, bzw. Forstverwaltungsbezirk des Waldbesitzes) decken.

2. Waldeinteilung.

Die Betriebsfläche eines Wirtschaftsganzen ist in den Waldgrund (Waldbodenfläche) und den Nebengrund (landwirtschaftliche und sonstige Flächen) aufzuteilen. Die Waldbodenfläche ist in die Holzbodenfläche und die Nichtholzbodenfläche (z. B. Waldwege, Einteilungsnetz, Baumschulen usw.) zu gliedern.

Die Waldbodenfläche eines Wirtschaftsganzen ist einzuteilen in:

a) Abteilungen,

b) Unterabteilungen und

c) Unterflächen.

Die Abteilung ist die Einheit der geometrischen Waldeinteilung.

Die Unterabteilung ist die Wirtschaftseinheit für die Planung, den laufenden Betrieb, für die Buchführung und die Bestandesgeschichte (waldbauliche und betriebstechnische Einheit).

Die Unterflächen sind Bestandesverschiedenheiten innerhalb der Wirtschaftseinheit (Unterabteilung), die im Hinblick auf die Genauigkeit der Zustandserfassung und der Planung besonders erfaßt werden müssen.

§ 3.

Lesní hospodářský plán musí:

a) podávati jasný a přehledný obraz všech celkových současných hospodářských poměrů lesa,

b) vyvoditi z tohoto skutkového stavu a účelů, jimž les má sloužiti, cíl hospodaření a hospodářské zásady v souladu s požadavky pěstění lesa a se zákonnými ustanoveními,

c) stanoviti těžební výsadu zajišťující nejvyšší možnou produkci a trvalost výnosovou,

d) plány hospodářského provozu usměrňovati provoz pro nejbližší hospodářské období a zajistiti jeho provedení.

§ 4.

Sestavení lesního hospodářského plánu musí předcházeti:

1. Utvoření hospodářských celků.

Lesy téhož majitele, které mohou býti souborně obhospodařovány, mají tvořiti hospodářský celek. Tento celek se má zpravidla krýti se správní jednotkou (s okrskem lesního úřadu případně lesní správy majitele lesa).

2. Rozdělení lesa.

Provozní plochu hospodářského celku jest rozděliti na půdu lesní a nelesní (polnohospodářské a jiné plochy). Lesní půda se člení na lesní půdu porostní a bezlesí (na př. lesní cesty, rozdělovací síť, lesní školky atd.).

Lesní půda porostní se dělí:

a) v oddělení,

b) v pododdělení a

c) v dílčí plochy (porosty).

Oddělení je jednotkou prostorového rozdělení lesa.

Pododdělení je jednotkou pro hospodářské plánování, běžný provoz, knihování a popis vývoje porostu (pěstební a provozně technická jednotka).

Dílčími plochami (porosty) se rozumí lesní části s rozdílnou porostní skladbou uvnitř hospodářské jednotky (pododdělení), které při zřeteli na přesnost při zjišťování stavu lesa a při plánování musí býti zvlášť vykázány.

3. Zustandserfassung.

Der Tatbestand ist objektiv und in dem für die praktischen Erfordernisse des Forstbetriebes notwendigen Umfange zu erfassen. Ermittlungen über den Boden und die Bestockung sind vorzunehmen, die Erfordernisse des Waldbaues, des Forstschutzes, der Holzbringung usw. sind festzustellen und alle sonstigen Unterlagen für die Nachprüfung der Wirtschaftsführung in der Vergangenheit und für die Planung und Durchführung in der Zukunft zu erbringen.

Die Zustandserfassung hat zu enthalten:

a) Standorts- und Bestandesbeschreibung,

b) Altersklassentabelle und Altersklassenübersicht,

c) ertragskundliche Weiser zur Herleitung des Hiebssatzes.

§ 5.

Für jedes Wirtschaftsganze (§ 4, Nr. 1) ist ein selbständiger Forstwirtschaftsplan aufzustellen. Der Forstwirtschaftsplan befaßt sich nur mit der Waldbodenfläche (§ 4, Nr. 2); er soll aufgestellt und gegliedert werden, wie folgt:

A. Allgemeine Beschreibung der natürlichen und wirtschaftlichen Standortsverhältnisse.

B. Überblick über die bisherige Wirtschaftsführung und ihre Ergebnisse:

1. Bisherige Wirtschaftsführung,

2. Darstellung der Ergebnisse im abgelaufenen Wirtschaftszeitraum, und zwar:

a) der Holzeinschlag (Abrechnung von Soll und Ist für den abgelaufenen Wirtschaftszeitraum),

b) Nachweis der Forstkulturen,

c) Nachweis der Pflegemaßnahmen,

d) Nachweis der Nebennutzungen (jedoch nur wenn ein besonderer Nebennutzungsplan aufgestellt wurde).

C. Gegenwärtiger Waldzustand und forstliches Verhalten der Hauptholzarten.

D. Grundzüge der künftigen Wirtschaftsführung.

Nach dem allgemeinen Wirtschaftsziel (§ 1) und nach Maßgabe der besonderen Zwecke, denen das einzelne Wirtschaftsganze zu dienen hat, und nach dem Gesamtbild der bisherigen Wirtschaft und des gegenwärtigen

3. Zjištění stavu lesa.

Stav lesa má býti objektivně vystižen v takové míře jak toho vyžaduje provoz lesního podniku. Mají býti vyšetřeny poměry půdní a porostní, stanoveny požadavky pěstění lesa, ochrany lesa, dopravy dříví atd. a opatřeny všechny ostatní podklady pro přezkoušení hospodaření v minulosti a pro plánování a jeho provádění v budoucnosti.

Zjištění stavu lesa obsahuje:

a) popis stanovišť a porostů,

b) tabulku tříd věkových a přehled tříd věkových,

c) výnosové ukazatele k odvození těžební výsady.

§ 5.

Pro každý hospodářský celek (§ 4, č. 1) se vypracuje samostatný lesní hospodářský plán. Lesní hospodářský plán zabývá se pouze půdou lesní (§ 4, č. 2); má býti sestaven a rozčleněn takto:

A. Všeobecný popis přírodních a hospodářských místních poměrů.

B. Přehled dosavadního hospodaření a jeho výsledků, a to:

1. dosavadního hospodaření,

2. sestavení výsledků v uplynulém hospodářském období, a to:

a) výtěž dříví (porovnání předpisu a výtěže za uplynulé hospodářské období),

b) výkaz zalesnění,

c) výkaz pěstebních opatření,

d) výkaz vedlejších užitků (byl-li vypracován zvláštní plán vedlejších užitků).

C. Současný stav lesa a zjištění, jak se osvědčují hlavní dřeviny v lese.

D. Zásady budoucího hospodaření.

Se zřetelem k všeobecnému hospodářskému cíli (§ 1), zvláštním účelům, kterým jednotlivý hospodářský celek má sloužiti a podle celkového výsledku dosavadního hospodaření a přítomného stavu lesa, jakož i po zevrubném posou-

Waldzustandes, sowie nach eingehender Begutachtung aller Verhältnisse sind die Grundzüge der künftigen Wirtschaftsführung aufzustellen und auszurichten; sie werden gegliedert, wie folgt:

1. Holzartenwahl.

Bei der Auswahl der standortsgemäßen und wirtschaftlich erstrebenswertesten Holzarten sind neben der Leistung auf den verschiedenen Standorten ganz besonders auch die waldbaulichen und bodenpfleglichen Eigenschaften zu berücksichtigen.

2. Das Betriebsziel (d. i. das dem Betrieb hinsichtlich Holzarten, Bestockungsaufbau und Zielstärke gesteckte Ziel), das aufzustellen ist:

a) als allgemeines Betriebsziel — Fernziel — (d. i. der künftig grundsätzlich anzustrebende Holzarten- und Bestockungsaufbau, bezogen auf das Haubarkeitsalter) für die einzelnen Standortsformen und Betriebsklassen,

b) als Betriebsziel des Einzelbestandes — Nahziel —, und zwar:

aa) für die neu zu begründenden Bestände als das Betriebsziel des nachzuziehenden Bestandes (d. i. das Verjüngungsziel),

bb) für die bereits vorhandenen Bestände als das durch Erziehungshiebe noch erreichbare Betriebsziel (d. i. das Erziehungsziel).

3. Betriebsarten.

Die führende Betriebsart ist der Hochwaldbetrieb. Mittelwaldbetriebe und Niederwaldbetriebe sind, soweit nicht wichtige örtliche Gründe entgegenstehen, aufzugeben und in Hochwaldbetriebe zu überführen, beziehungsweise umzuwandeln.

4. Betriebsklassen.

a) Innerhalb eines Wirtschaftsganzen sind sämtliche Wirtschaftswaldflächen, die in der gleichen Betriebsart bewirtschaftet werden, zu Betriebsklassen (im Sinne realer Nachhaltsklassen) zusammenzufassen, wenn das Ausmaß der fraglichen Bestände wenigstens 3 v. H. der Holzbodenfläche des Wirtschaftsganzen, aber mindestens jedoch 50 ha umfaßt. Kleinere Waldflächen anderer Betriebsarten sind der führenden Betriebsklasse zuzuschlagen.

b) Schutzwaldbestände, Parkwälder u. dgl. sind als Halbwirtschaftswaldflächen auszuscheiden und wenn deren Ausmaß wenigstens 3 v. H. der Holzbodenfläche des Wirtschaftsganzen umfaßt, als Halbwirtschaftswaldbetriebsklasse zusammenzufassen; im übrigen sind sie in die führende Betriebsklasse aufzunehmen.

zení všech poměrů se stanoví a vypracují zásady budoucího hospodaření; člení se takto:

1. Volba dřevin.

Při volbě dřevin stanovišti odpovídajících a hospodářsky žádoucích, nutno bráti zřetel nejen k produkci dřevin na rozličných stanovištích jako zejména k jejich vlastnostem pěstebním a k vlastnostem s hlediska péče o půdu.

2. Provozní cíl (t. j. vytčený cíl provozu, pokud jde o dřeviny, skladbu porostu a tloušťku, jichž má býti dosaženo), který třeba stanoviti jako:

a) všeobecný provozní cíl — cíl vzdálené budoucnosti — (t. j. zastoupení dřevin a skladba porostů v mýtním věku, k nimž se má zásadně směřovati) pro jednotlivé stanovištní formy a hospodářské skupiny,

b) provozní cíl jednotlivého porostu — cíl blízké budoucnosti — a sice:

aa) pro porosty, které mají býti nově založeny jako provozní cíl porostu, který má býti vypěstován (t. j. cíl obnovy porostu),

bb) pro porosty již založené, jako provozní cíl, jehož může býti ještě dosaženo pěstebními zásahy (t. j. cíl výchovy porostu).

3. Hospodářské tvary.

Zásadně jest hospodařiti v kmenovině. Od hospodaření v lese středním a pařezině jest upustiti, případně je převésti nebo přeměniti v hospodaření v kmenovině, pokud tomu neodporují důležité místní důvody.

4. Hospodářské skupiny.

a) Všechny lesní plochy téhož hospodářského celku obhospodařované ve stejném hospodářském tvaru tvoří hospodářské skupiny (ve smyslu skutečné trvalosti výnosové) činí-li výměra dotčených ploch alespoň 3% lesní půdy porostní hospodářského celku nejméně však 50 ha. Menší lesní plochy jiných hospodářských tvarů se připočtou k převládající hospodářské skupině.

b) Lesy ochranné, parkové atd. se vyloučí jako plochy s omezeným hospodářstvím a činí-li jejich výměra alespoň 3% lesní porostní půdy hospodářského celku, se sloučí v hospodářskou skupinu s omezeným hospodářstvím; jinak se připočtou k převládající hospodářské skupině.

5. Umtriebszeit.

a) Die Umtriebszeit ist so zu bemessen, daß sie die Erzeugung einer möglichst großen Menge volkswirtschaftlich wichtiger und gangbarer Holzarten mit hohem Nutzholzanteil gewährleistet, unter gleichzeitiger Berücksichtigung der Forderungen des Waldbaues, des Forstschutzes und der Wirtschaftlichkeit.

b) Bei der Zusammenlegung der Waldflächen in Betriebsklassen nach Nr. 4 kann die zuständige Behörde (§ 12) eine Änderung der Umtriebszeit anordnen. Eine hierbei angeordnete Herabsetzung der Umtriebszeit unterliegt nicht der Abgabepflicht gemäß der Verordnung aller Mitglieder der Regierung vom 17. Mai 1943, Slg. Nr. 182, womit die Abgabentarife für Amtshandlungen in Verwaltungssachen festgesetzt werden.

6. Grundlagen der räumlichen Ordnung.

Der Forstbetrieb ist so zu ordnen, daß er sämtlichen Forderungen, die an ihn von dem Waldbau, dem Forstschutz, der Ertragsregelung, der Holzernte, der Betriebsführung und der Wirtschaftlichkeit zu stellen sind, soweit irgend möglich genügt.

7. Waldbaugrundsätze.

Hier sind zu erörten:

a) die Bestandesbegründung und Jungwuchspflege,

b) die Bestandeserziehung und Bestandespflege.

Hierbei sind zur einfacheren und übersichtlicheren Darstellung gleichartige Bestandesgruppen zu Betriebstypen zusammenzufassen.

E. Betriebsplan.

Der Betriebsplan hat den seitherigen Hiebsplan, Kulturplan und Pflegeplan in sich zu vereinen; er setzt die im kommenden Wirtschaftszeitraum erforderlichen Betriebsmaßnahmen für jede Unterabteilung (notfalls auf Unterfläche) fest. Bei seiner Aufstellung ist zu beachten:

a) die Nutzungen sind in Endnutzung, Vornutzung und außerordentliche Nutzung zu gliedern,

b) die Auswahl der Verjüngungsbestände hat nach den waldbaulichen Erfordernissen des Einzelbestandes zu erfolgen; die ausgewählten Verjüngungsbestände sind im Betriebsplan nach Dringlichkeitsstufen zu kennzeichen, und

5. Doba obmýtní.

a) Doba obmýtní se stanoví tak, aby zaručovala výrobu pokud možno velkého množství národohospodářsky důležitých a v obchodu běžných druhů dřeva s vysokým podílem užitkového dřeva a zároveň aby přihlížela k požadavkům pěstění lesa, ochrany lesa a hospodárnosti.

b) Při sloučení lesních ploch v hospodářské skupiny podle č. 4 může příslušný úřad (§ 12) nařiditi změnu obmýtní doby. Bylo-li při tom nařízeno snížení obmýtní doby nepodléhá toto dávce podle nařízení všech členů vlády ze dne 17. května 1943, Sb. č. 182, kterým se stanoví sazebníky dávek za úřední úkony ve věcech správních.

6. Zásady prostorového uspořádání lesa.

Provoz lesního hospodářství nutno tak uspořádati, aby vyhovoval pokud je to možno, všem požadavkům, které na něj kladou pěstění lesa, ochrana lesa, výnosová úprava, těžba a hospodárnost.

7. Pěstební směrnice.

Zde dlužno pojednati o:

a) zakládání porostů a péči o mladiny,

b) výchově porostů a péči o porosty.

Při tom k jednoduššímu a přehlednějšímu vylíčení se sloučí stejnorodé porostní skupiny v provozní typy.

E. Provozní plán.

Provozní plán má slučovati dosavadní těžební plán, kulturní plán a pěstební plán a stanoví hospodářská opatření pro příští hospodářské období pro každé pododdělení (podle potřeby i pro porost). Při jeho sestavení jest dbáti těchto hledisek:

a) těžby se mají členiti na těžbu mýtní, předmýtní a mimořádnou,

b) výběr porostů k těžbě se provede podle pěstebních potřeb jednotlivého porostu; vybrané porosty se v provozním plánu vyznačí stupněm naléhavosti a

c) die Einzelplanungen sind bestandesweise aufzustellen.

F. Herleitung, Festlegung und Begründung des Hiebssatzes.

Der Hiebssatz ist ein Gesamthiebssatz, der aus betriebstechnischen Gründen in Endnutzung und Vornutzung aufgespalten wird.

1. Die Herleitung des Gesamthiebssatzes hat von der waldbaulichen Seite her durch die waldbaulichen Einzelplanungen auf Grund der Erfordernisse der Einzelbestände zu erfolgen, zum anderen von der ertragskundlichen Seite her auf Grund der errechneten Nachhaltsweiser und Hiebssatzweiser.

2. Die endgültige Hiebssatzfestsetzung im Sinne der Nachhaltigkeit erfolgt durch eine Überprüfung des vorläufigen Hiebsplanes in einer Gesamtplanung, wobei die Verfassung des Gesamtwaldes und die Idealverfassung eines entsprechenden Normalwaldes in einer freien Würdigung gegeneinander abgewogen werden.

3. Der durchschnittlich jährliche Gesamtzuwachs, bezogen auf die festgelegte Umtriebszeit, hat die normale obere Grenze der nachhaltig möglichen Nutzung zu bilden.

§ 6.

(1) Im Plenterwaldbetrieb, Mittelwald- und Niederwaldbetrieb kann die Gliederung der Nutzung in Endnutzung und Vornutzung entfallen.

(2) Im Mittelwaldbetrieb sind die Nutzungen nach Oberholz und Unterholz zu gliedern.

(3) Der Hiebssatz in Niederwaldungen und im Unterholz der Mittelwaldungen ist nach der Fläche festzusetzen.

(4) Die Höhe des Hiebssatzes im Mittelwald wird in starkem Maße durch die Bedürfnisse der Einzelbestände und durch den in diesen anzustrebenden Oberholzanteil bedingt.

(5) Im Unterholz des Mittelwaldes und im Niederwald soll der jährliche Hiebssatz normalweise den zwanzigsten Teil der Fläche nicht überschreiten.

§ 7.

(1) Der im Betriebsplan festgelegte Gesamthiebssatz ist einzuhalten, soweit nicht Erhöhungen oder Einsparungen von Amts wegen angeordnet werden.

c) podrobné plánování se provádí pro jednotlivé porosty.

F. Odvození, stanovení a odůvodnění těžební výsady.

Těžební výsada jest výsadou celkovou, která se z provozně technických důvodů člení na těžbu mýtní a předmýtní.

1. Odvození celkové těžební výsady se stanoviska pěstebního se provede podrobným plánováním na základě potřeb jednotlivých porostů a dále s hlediska výnosového na základě vypočtených ukazatelů výnosovosti a výnosové trvalosti.

2. Konečné stanovení těžební výsady s hlediska výnosové trvalosti se provede přezkoumáním předběžného těžebního plánu v rámci celkové rozvahy, při čemž se volně zhodnotí skladba skutečného lesa v porovnání s ideální skladbou odpovídajícího lesa normálního.

3. Průměrný roční celkový přírůst, vypočtený ke stanovené obmýtní době tvoří normálně horní hranici trvale možných těžeb.

§ 6.

(1) V hospodářství výběrném, v lese středním a v pařezině může býti od rozčlenění těžeb na mýtní a předmýtní upuštěno.

(2) V lese středním se člení těžby podle porostu horního a spodního.

(3) Těžební výsada v pařezinách a pro spodní porost lesa středního se určuje podle plochy.

(4) Výše těžební výsady v lese středním je značně závislá na požadavcích jednotlivých porostů a na podílu horního porostu, jehož se má dosáhnouti.

(5) Pro spodní porost lesa středního a v pařezině nemá roční těžební výsada zpravidla překročiti dvacátý díl plochy.

§ 7.

(1) Celková těžební výsada stanovená provozním plánem musí býti dodržena, pokud nebylo úředně nařízeno zvýšení nebo zašetření.

(2) Innerhalb des Gesamthiebssatzes gilt der Vornutzungshiebssatz als zu erfüllender Mindestsatz und damit der Endnutzungshiebssatz als nicht zu überschreitender Höchstsatz.

§ 8.

(1) Der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) hat bei der Forsteinrichtung folgende Karten zu fertigen:

a) die Bestandeskarte, und zwar bei Wirtschaftsganzen bis zu 100 ha in der Regel im Maßstab der Katastralkarte, bei Wirtschaftsganzen bis zu 575 ha in der Regel im doppelten Maßstab der Katastralkarte, bei größeren Wirtschaftsganzen im Maßstab 1 : 10.000,

b) die Hiebskarte (verbunden mit der Darstellung der Maßnahmen der räumlichen Ordnung) im Maßstab der Bestandeskarte.

(2) Die Hiebskarte kann mit der Bestandeskarte verbunden werden.

§ 9.

(1) Bei Wirtschaftsganzen unter 100 ha sind Vereinfachungen in der Aufstellung der Forstwirtschaftspläne zulässig.

(2) Dieselben Vereinfachungen können auf Antrag des Waldbesitzers (des zur Verfügung Berechtigten) oder auf unmittelbare Anordnung der zuständigen Behörde (§ 12) für die Dauer besonderer Zeitumstände auch für größere Wirtschaftsganze bewilligt werden.

(3) Vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft werden nähere Vorschriften über die technische Durchführung der vereinfachten Forsteinrichtung im Amtsblatte verlautbart.

(4) Die bisherigen Forstwirtschaftsprogramme (gemäß der Regierungsverordnung vom 26. Juni 1930, Slg. Nr. 97, zur Durchführung des Gesetzes, betreffend den provisorischen Wälderschutz) sind den vereinfachten Forstwirtschaftsplänen gleichzuachten und unterliegen den Bestimmungen dieser Verordnung.

§ 10.

Der Forstwirtschaftsplan ist nach Ablauf von 10 Jahren zu erneuern; eine Zwischenrevision kann in der Regel entfallen.

§ 11.

Der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) ist verpflichtet, jede Kalamitätsnutzung wesentlicheren Umfanges unverzüglich dem zuständigen Aufsichtsforstamt anzuzeigen.

(2) V rámci celkové těžební výsady platí výsada těžby předmýtní za nejnižší výsadu, jež musí býti splněna, a výsada těžby mýtní za nejvyšší výsadu, jež nesmí býti překročena.

§ 8.

(1) Při zařízení lesa má jeho majitel (příp. osoba k disposici oprávněná) vyhotoviti tyto mapy:

a) porostní mapu, a to pro hospodářské celky do výměry 100 ha zpravidla v měřítku mapy katastrální, při hospodářských celcích do výměry 575 ha zpravidla v dvojnásobném měřítku map katastrálních, pro větší hospodářské celky v měřítku 1 : 10.000,

b) těžební mapu (zároveň se znázorněním opatření prostorové úpravy) v měřítku porostní mapy.

(2) Těžební mapa může býti spojena s mapou porostní.

§ 9.

(1) U hospodářských celků o výměře do 100 ha jsou přípustna zjednodušení ve vypracování lesních hospodářských plánů.

(2) Tatáž zjednodušení mohou býti povolena po dobu mimořádných poměrů také pro větší hospodářské celky k žádosti majitele lesa (příp. osoby k disposici oprávněné) nebo na přímý příkaz příslušného úřadu (§ 12).

(3) Ministerstvo zemědělství a lesnictví vyhlásí v Úředním listě bližší předpisy o technickém provedení zjednodušených prací lesního zařízení.

(4) Dosavadní lesní hospodářské programy (podle vládního nařízení ze dne 26. června 1930, Sb. č. 97, jímž se provádí zákon o zatímní ochraně lesů) jsou postaveny na roveň zjednodušeným lesním hospodářským plánům a podléhají ustanovením tohoto nařízení.

§ 10.

Lesní hospodářský plán jest obnovovati po 10 letech; revise lesního hospodářského plánu může zpravidla odpadnouti.

§ 11.

Majitel lesa (příp. osoba k disposici oprávněná) jest povinen neprodleně oznámiti příslušnému lesnímu dohlédacímu úřadu každou kalamitní těžbu značnějšího rozsahu.

§ 12.

(1) Die zuständige Behörde für die Genehmigung der Forstwirtschaftspläne von Wirtschaftsganzen bis zu einem Ausmaß von 575 ha ist das Aufsichtsforstamt, von größeren die Landesbehörde.

(2) Forstwirtschaftspläne für die von Zentralbehörden verwalteten Forstbetriebe werden vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft genehmigt.

§ 13.

(1) Der Forstwirtschaftsplan ist der zuständigen Behörde (§ 12) zur Genehmigung in zweifacher Ausfertigung vorzulegen, wovon ein Stück für den Amtsgebrauch der Behörde bestimmt ist.

(2) Die vorzulegende Reinschrift des Forstwirtschaftsplanes hat zu enthalten:

a) den Allgemeinen Teil (Textteil), gegliedert nach den im § 5 beschriebenen Abschnitten,

b) Bestandesbeschreibung und Betriebsplan,

c) das Tabellenwerk, und zwar: die Flächennachweisung, die Altersklassenübersicht, die Holzeinschlagsnachweisung, die Kulturnachweisung, den Ausweis der Berechtigungen und Lasten,

d) die Grundlagen- und Abnahmeniederschrift,

e) die Bestandeskarte und Hiebskarte.

§ 14.

(1) Die Bestimmungen des § 12 gelten sinngemäß für die Änderung von Wirtschaftsganzen, Bewilligung von Nutzungen, die die obere Grenze (§ 5, lit. F, Nr. 3) überschreiten, Entscheidung über Abweichungen von Forstwirtschaftsplänen, Erneuerung, bzw. Zwischenrevision des Forstwirtschaftsplanes.

(2) Über die Änderung der Umtriebszeit entscheidet die Landesbehörde, in Fällen des § 12, Abs. 2, das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft.

§ 15.

Zur Aufstellung von Forstwirtschaftsplänen sind berechtigt:

a) Forstbeamte mit der Qualifikation nach § 22 des Forstgesetzes vom 3. Dezember 1852, öRGBl. Nr. 250, die auf den von ihnen einzu-

§ 12.

(1) Příslušným úřadem pro schvalování lesních hospodářských plánů u hospodářských celků do výměry 575 ha jest lesní dohlédací úřad, u větších zemský úřad.

(2) Lesní hospodářské plány pro lesy spravované ústředními úřady schvaluje ministerstvo zemědělství a lesnictví.

§ 13.

(1) Lesní hospodářský plán jest předložiti ke schválení příslušnému úřadu (§ 12) ve dvojím vyhotovení, z nichž jedno je určeno pro úřední potřebu.

(2) Čistopis lesního hospodářského plánu, který má býti předložen ke schválení, musí obsahovati:

a) všeobecnou část (textovou část) rozčleněnou podle oddílů popsaných v § 5,

b) popis porostů a provozní plán,

c) tabulkovou část, a to: výkaz ploch, přehled tříd věkových, výkaz těžeb, výkaz lesních kultur a výkaz oprávnění a břemen,

d) základní protokol a závěrečný protokol,

e) porostní mapu a těžební mapu.

§ 14.

(1) Ustanovení § 12 platí obdobně pro změnu hospodářských celků, povolení těžeb dřeva, které přesahují horní hranici (§ 5, písm. F, č. 3), odchylky od lesních hospodářských plánů a pro obnovu a revisi lesních hospodářských plánů.

(2) O změně doby obmýtní rozhoduje zemský úřad, v případech § 12, odst. 2 ministerstvo zemědělství a lesnictví.

§ 15.

K vypracování lesních hospodářských plánů jsou oprávněni:

a) lesní úředníci s kvalifikací podle § 22 lesního zákona ze dne 3. prosince 1852, rak. ř. z. č. 250, kteří po získání této kvalifikace byli

richtenden Waldbesitzen angestellt sind und seit Erwerb dieser Qualifikation mindestens 5 Jahre im praktischen Forstbetriebe oder in der Forsteinrichtung tätig waren,

b) die Waldbesitzer selbst mit der Qualifikation nach § 22, sub. lit. a), des zit. Gesetzes für eigene Wälder,

c) die fachlichen Forstwirte (§ 2, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 11. April 1940, Slg. Nr. 178, betreffend den fachlichen Forstdienst) für Waldbesitzer, die Mitglieder der betreffenden Waldgenossenschaft (§ 3 der zit. Reg. VO) sind,

d) die gemäß der Verordnung vom 7. Mai 1913, öRGBl. Nr. 77, betreffend die Ziviltechniker (Zivilingenieure und Zivilgeometer), behördlich autorisierten Zivilingenieure für Forstwesen oder die Forsttechniker, die vor dem Inkrafttreten der gerade erwähnten Verordnung eine forsttechnische Praxis ausgeübt haben und auf Grund ihrer Autorisation Mitglieder der Ingenieurkammer sind,

e) Forstbeamte mit der Qualifikation und Tätigkeit nach lit. a) für Waldbesitze bis zu einem Ausmaß von 575 ha, auf denen sie nicht angestellt sind, jedoch unter der Voraussetzung, daß sie auf Grund ihrer Forsteinrichtungstätigkeit vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft die Zulassung zur Forsteinrichtung der Waldbesitze, auf denen sie nicht angestellt sind, erhalten haben. Die Zulassung kann aus triftigen Gründen zurückgezogen werden.

§ 16.

(1) Die Waldbesitzer (bzw. die zur Verfügung Berechtigten), die zur Wirtschaftsführung nach genehmigten Forstwirtschaftsplänen verpflichtet sind, haben einen richtigen und übersichtlichen Betriebsvollzugsnachweis (Wirtschaftsevidenz) über die gesamte durchgeführte End- und Vornutzung, sowie über die durchgeführten Kulturmaßnahmen so zu führen, daß darnach jederzeit die Wirtschaftsergebnisse im ganzen und im einzelnen beurteilt werden können.

(2) Die nach dem vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft festgesetzten einheitlichen Muster verfaßten Auszüge aus diesem Nachweis (Evidenz) sind dem zuständigen Aufsichtsforstamt zum 1. Februar jeden Jahres vorzulegen.

(3) Die Bescheide des zuständigen Aufsichtsforstamtes sind den Forstwirtschaftsplänen jeweils beizuschließen.

nejméně 5 let činni v praktickém lesním provozu nebo v zařízení lesa, pro lesní statky, na nichž jsou ustanoveni,

b) pro své lesy, majitelé lesů s kvalifikací podle § 22 pod písm. a) cit. zákona,

c) odborní lesní hospodáři (§ 2, odst. 2 vládního nařízení ze dne 11. dubna 1940, Sb. č. 178, o odborné službě lesní) pro lesy těch majitelů lesů, kteří jsou členy příslušného lesního společenstva (§ 3 cit. vl. nař.),

d) civilní inženýři pro lesnictví, úředně oprávnění podle nařízení ze dne 7. května 1913, rak. ř. z. č. 77, o civilních technicích, nebo lesní technikové, kteří před účinností právě uvedeného nařízení provozovali lesnicko-technickou praxi a jsou na základě své autorisace členy inženýrské komory,

e) lesní úředníci s kvalifikací a činností podle písm. a) pro lesní statky do výměry 575 ha, na kterých nejsou ustanoveni, za předpokladu, že na základě své činnosti při zařízení lesů byli ministerstvem zemědělství a lesnictví připuštěni k zařizování lesů, na nichž nejsou ustanoveni. Ze závažných důvodů může býti toto připuštění odňato.

§ 16.

(1) Majitelé lesů (příp. osoby k disposici oprávněné) kteří jsou povinni hospodařiti podle schválených lesních hospodářských plánů, jsou povinni vésti řádnou a přehlednou hospodářskou evidenci o veškeré uskutečněné těžbě mýtní a předmýtní, jakož i o provedených opatřeních kulturních tak, aby podle ní bylo kdykoliv možno posouditi hospodářské výsledky v celku i v podrobnostech.

(2) Výpisy z této evidence (výkazu) pořízené podle jednotného vzoru stanoveného ministerstvem zemědělství a lesnictví nutno předkládati příslušnému lesnímu dohlédacímu úřadu každoročně k 1. únoru.

(3) Výměry příslušného lesního dohlédacího úřadu musí býti připojeny vždy k lesním hospodářským plánům.

§ 17.

(1) Ist der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) laut § 2 nicht verpflichtet, nach einem Forstwirtschaftsplan zu wirtschaften, so bildet für einen solchen Forstbetrieb der durchschnittlich jährliche Gesamtzuwachs die obere Grenze für die Gesamtnutzung.

(2) Falls die Nutzungen den durchschnittlich jährlichen Gesamtzuwachs überschreiten, sind diese laut § 14 genehmigungspflichtig.

(3) Die im Absatz 1 angeführten Personen sind verpflichtet, sofern es sich nicht um die Ausnahme laut Absatz 5 handelt, beim zuständigen Aufsichtsforstamt vor der Durchführung jeder Nutzung deren Bewilligung zu beantragen.

(4) Falls die beantragte Nutzung die obere Grenze laut Absatz 1 nicht überschreitet, kann sie durchgeführt werden, wenn dem Waldbesitzer (bzw. dem zur Verfügung Berechtigten) binnen 30 Tagen nach dem Tage, an welchem der Antrag der zuständigen Behörde vorgelegt worden ist, keine anderweitige amtliche Verständigung zugestellt wird. Übersteigt die Nutzung die obere Grenze gemäß Absatz 1, so ist der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) verpflichtet, die behördliche Bewilligung abzuwarten.

(5) Falls die jährliche Gesamtnutzung in den im Absatz 1 angeführten Waldungen 30 fm nicht überschreitet, unterliegt der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) nicht der Bestimmung laut Absatz 3.

§ 18.

Zur Sicherung einer ordentlichen und rechtzeitigen Aufforstung der abgenutzten Waldflächen und zur Gewährleistung einer ordentlichen Bewirtschaftung der Wälder kann das Aufsichtsforstamt dem Waldbesitzer (bzw. dem zur Verfügung Berechtigten) die Leistung einer angemessenen Sicherheit auferlegen. Wenn der Waldbesitzer (bzw. der zur Verfügung Berechtigte) seinen Pflichten nicht gehörig und rechtzeitig nachkommt, kann das Aufsichtsforstamt die Durchführung der nötigen Arbeiten zwecks Sicherung eines ordentlichen Waldzustandes auf Kosten des Verpflichteten aus der hinterlegten Sicherheit durchführen lassen.

§ 19.

(1) Die Waldbesitzer (bzw. die zur Verfügung Berechtigten) werden, wenn sie den

§ 17.

(1) Není-li majitel lesa (příp. osoba k disposici oprávněná) povinen podle § 2 hospodařiti podle lesního hospodářského plánu, tvoří průměrný roční celkový přírůst horní hranici pro celkovou těžbu takového lesního podniku.

(2) Přesahují-li těžby průměrný roční celkový přírůst, podléhají schválení podle § 14.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny, pokud nejde o výjimku podle odstavce 5, vyžádati si u příslušného lesního dohlédacího úřadu povolení před započetím každé těžby.

(4) Nepřesahuje-li žádaná těžba horní hranici podle odstavce 1, může býti provedena, nedojde-li majiteli lesa (příp. osobě k disposici oprávněné) do 30 dnů ode dne, kdy žádost předložil příslušnému dohlédacímu lesnímu úřadu zamítavé vyřízení žádosti. Přesahuje-li těžba horní hranici podle odstavce 1, jest majitel lesa (příp. osoba k disposici oprávněná) povinen vyčkati úředního povolení.

(5) Nepřesahuje-li roční celková těžba v lesích uvedených v odstavci 1, 30 plnometrů, není majitel lesa (příp. osoba k disposici oprávněná) podroben ustanovení odstavce 3.

§ 18.

K zajištění řádného a včasného zalesnění vytěžených lesních ploch a k zajištění spořádaného lesního hospodářství může lesní dohlédací úřad uložiti majiteli lesa (příp. osobě k disposici oprávněné) složení přiměřené jistoty. Nesplní-li majitel lesa (příp. osoba k disposici oprávněná) řádně a včas své povinnosti, může lesní dohlédací úřad dáti provésti potřebné práce k dosažení řádného stavu lesa na náklad povinného ze složené jistoty.

§ 19.

(1) Majitelé lesů (příp. osoby k disposici oprávněné) budou, jednají-li proti ustanovením

Bestimmungen dieser Verordnung sowie der auf Grund derselben erlassenen Durchführungsvorschriften zuwiderhandeln, von der Bezirksbehörde in leichteren Fällen mit einer Geldbuße bis zu 1,000.000 K oder mit einer Arreststrafe bis zu einem Jahre, in schwereren Fällen mit beiden Strafen bestraft. Wurde eine Geldstrafe verhängt, so ist gleichzeitig für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens im Rahmen des Freiheitsstrafensatzes zu verhängen. Bei gleichzeitiger Verhängung beider Strafen darf das Gesamtausmaß der Freiheitsstrafe und der Ersatz-Arreststrafe ein Jahr nicht übersteigen.

(2) Mit denselben Strafen werden die Forstbeamten bestraft, die eigenmächtig eine den Bestimmungen dieser Verordnung widersprechende Holznutzung vornehmen; dasselbe gilt von den Forstbeamten, die im Einverständnis mit dem Waldbesitzer (bzw. mit dem zur Verfügung Berechtigten) oder mit dem zur Holznutzung Berechtigten die Durchführung einer solchen Nutzung zulassen, wenn nicht bewiesen wird, daß sie den Waldbesitzer (bzw. den zur Verfügung Berechtigten) oder den zur Holznutzung Berechtigten rechtzeitig darauf aufmerksam gemacht haben, daß die Nutzung mit den Bestimmungen dieser Verordnung im Widerspruch steht.

§ 20.

(1) Forstwirtschaftspläne, die bis zum 1. Mai 1944 nach den bisherigen Vorschriften ausgearbeitet und zur Genehmigung vorgelegt worden sind, werden noch nach den seitherigen Bestimmungen (§ 22) genehmigt.

(2) Die laufenden Forstwirtschaftspläne behalten weiterhin ihre Gültigkeit.

§ 21.

Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft wird Richtlinien und nähere Vorschriften über die Forsteinrichtung und die Wirtschaftsführung erlassen und im Amtsblatt verlautbaren.

§ 22.

Das Gesetz vom 29. Februar 1928, Slg. Nr. 37, betreffend den provisorischen Wälderschutz, und die Regierungsverordnung vom 26. Juni 1930, Slg. Nr. 97, zur Durchführung des Gesetzes, betreffend den provisorischen Wälderschutz, werden aufgehoben.

tohoto nařízení nebo jeho prováděcích předpisů, potrestáni okresním úřadem v lehčích případech pokutou do 1,000.000 K nebo vězením do jednoho roku v těžších případech oběma tresty. Byla-li uložena pokuta, jest zároveň pro případ její nedobytnosti uložiti náhradní trest vězení podle míry zavinění v rozsahu sazby trestu na svobodě. Při současném uložení obou trestů nesmí úhrnná výměra trestu na svobodě a náhradního trestu vězení přesahovati jeden rok.

(2) Týmiž tresty budou potrestáni lesní úředníci, kteří o své újmě provedou mýtní těžbu odporující tomuto nařízení; totéž platí o lesních úřednících, kteří v dorozumění s majitelem lesa (příp. osobou k disposici oprávněnou) nebo osobou oprávněnou k těžbě připustí provedení takové těžby neprokáže-li se, že včas upozornili majitele lesa (příp. osobu k disposici oprávněnou) nebo osobu k těžbě oprávněnou na to, že těžba odporuje ustanovením tohoto nařízení.

§ 20.

(1) Lesní hospodářské plány, vypracované podle dosavadních předpisů (§ 22) a k schválení předložené do 1. května 1944, budou ještě schváleny podle dosavadních ustanovení (§ 22).

(2) Lesní hospodářské plány dosud platné podrží nadále svou působnost.

§ 21.

Ministerstvo zemědělství a lesnictví vydá směrnice a bližší předpisy o zařízení lesů a hospodaření a vyhlásí je v Úředním listě.

§ 22.

Zákon ze dne 29. února 1928, Sb. č. 37, o zatímní ochraně lesů, a vládní nařízení ze dne 26. června 1930, Sb. č. 97, jímž se provádí zákon o zatímní ochraně lesů, se zrušují.